

ligger åtminstone icke ett sådant fall här, då frågan gäller en anhållan om förslag till en helt och hållet ny lag.

Det skulle visserligen synas som Utskottet under sådana förhållanden bort till Kammararen återlemna ifrågavarande motion. Att så ej skett har berott på vissa omständigheter, som egde rum vid remissen af motionen, men hvarom Utskottet anser sig icke behöfva eller böra erinra.

Då således Utskottet till följd af Grundlagens föreskrift samt dertill i saknad af de krafter och insigter, som äro nödiga för ett gransknings- och utredningsarbete af den vigt och omfattning som ifrågavarande, hvarken tilltror sig ega befogenhet eller förmåga att behandla den nu föreliggande motionen, så återstår ej annat än att för Kammararen hemställa,

att Herr Ödmans ifrågavarande motion för närvarande ej må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 20 April 1880.

På Utskottets vägnar:

A. J. LYTH.

N:o 25.

Ank. till Riksd. Kansli den 27 April 1880, kl. 10 e. m.

*Andra Kammarens Andra Tillfälliga Utskotts Utlåtande N:o 11,
med anledning af väckt förslag om förändrad lydelse af
48 § mom. 1 i Kongl. Förordningen om fattigvården
i riket af den 9 Juni 1871.*

Sedan Herr Ekström i en till Första Kammararen inlemnad motion (N:o 29) på angifna skäl föreslagit, att Riksdagen må i underdånig skrif-

velse hos Kongl. Maj:t anhålla, att åt 48 § mom. 1 i Fattigvårdsförordningen, som nu lyder sålunda:

Den som är missnöjd med Konungens Befallningshafvandes beslut i tvist emellan fattigvårdssamhällen, rotar eller enskilde i fråga om viss persons fattigvård eller hemortsrätt eller om ersättning för kostnad, som af hans fattigvård, hemsändande eller begrafning förorsakats, må deröfver hos Kammarrätten anföra besvär, hvilka innan klockan tolf å trettionde dagen efter den, då klaganden af beslutet erhöill del, den dagen likväl oräknad, skola aflemnas till Konungens Befallningshafvande som öfver besvären infor drar vederbörandes förklaring, och sedan de inkommit, till Kammarrätten insänder samtliga till målet hörande handlingar jemte eget utlåtande. Lag samma gäller för fullföljd af klagan öfver åtgärd, som, på sätt, 46 § 4 mom. sägs, Konungens Befallningshafvande funnit nödigt besluta; dock skall sådant beslut genast befordras till verkställighet utan afbidan af besvärstidens utgång eller anförda besvårs pröfning, — måtte gifvas följande förändrade lydelse:

»Den som är missnöjd med Konungens Befallningshafvandes beslut i tvist emellan fattigvårdssamhällen, rotar eller enskilde i fråga om viss persons fattigvård eller hemortsrätt eller om ersättning för kostnad, som af hans fattigvård, hemsändande eller begrafning förorsakats, må deröfver hos Kammarrätten anföra besvär, hvilka innan klockan tolf å trettionde dagen efter den, då klaganden af beslutet erhållit del, den dagen likväl oräknad, skola aflemnas till Konungens Befallningshafvande, som öfver besvären infor drar vederbörandes förklaring, och, sedan den inkommit, till Kammarrätten insänder samtliga till målet hörande handlingar jemte eget utlåtande, — dock att fattigvårdsstyrelse, som vill söka ändring i af Konungens Befallningshafvande i annat län meddeladt beslut, må ega att besvären till Konungens Befallningshafvande i hemorten aflemna, genom hvars försorg besvären, försedda med anteckning om dagen, då de inkommit, böra till Konungens vederbörande Befallningshafvande för handläggning öfverlemnas. — Lag samma gäller för fullföljd af klagan öfver åtgärd, som, på sätt i § 46 mom. 4 sägs, Konungens Befallningshafvande funnit nödigt besluta; dock skall sådant beslut genast befordras till verkställighet, utan afvaktan af besvärstidens utgång eller anförda besvårs pröfning»,

samt Första Kammaren på grund af dess Andra Tillfälliga Utskotts i Utlåtande af den 2 Mars detta år gjorda tillstyrkan äfven för sin del godkänt motionens syfte, så har Andra Kammaren till Utskottet hänvisat detta ärende för vidare behandling.

Då goda skäl tala för nyttan och önskvärldheten af ett tillägg till 48 § 1 mom. af nu gällande Fattigvårdsförordning sådant som Herr Ekström föreslagit, och då, så vidt Utskottet kan se, någon nämnvärd olägenhet deraf icke behöfver blifva en följd, så får Utskottet med hänvisande till den utredning af frågan, som så väl i motionen som i Första Kammarens Andra Tillfälliga Utskotts Utlåtande N:o 3 innehålles, härmed ödmjukeligen hemställa,

att Andra Kammaren, med biträdande af Första Kammarens fattade beslut, ville äfven för sin del godkänna att 48 § 1 mom. af Kongl. Fattigvårdsförordningen måtte förändras i det syfte som motionären Herr Ekström föreslagit.

Stockholm den 20 April 1880.

På Utskottets vägnar:

A. J. LYTH.
